

[Fogh Rasmussen]

og disse udgifter kan fradrages netop med henblik på at tilskynde til større aktivitet. Så er det selvfølgelig oplagt, at hvis der investeres mere, hvis der efterforskes mere, vil det give en lavere kulbrintebeskatning her og nu. Det kan ikke overraske nogen. Ja, det er næsten oven i købet meningen, for mekanismen er ganske enkelt den at stimulere interessen i at investere og efterforske, så der er ikke noget underligt i det, men så er det underligt, at socialdemokratiet kan komme med et forslag som dette.

Specielt er det besynderligt i betragtning af, at socialdemokratiets ordfører, hr. Lykke-toft, her fra talerstolen erkender, at det er, han brugte udtrykket, helt legitime ændringer i forudsætningerne, der gør, at kulbrinteskatteprovenuet bliver mindre end forventet. Ja men hvorfor i alverden kommer man så med et forslag som dette om en såkaldt fremrykket kulbrintebeskatning?

Det fører mig så frem til den tredje bemærkning, nemlig at der ikke kun er tale om en fremrykket kulbrintebeskatning, men om en skærpelse af beskatningen, og det er der tre grunde til.

For det første er det sådan, at når skatten skal betales tidligere, end den ellers skulle have været betalt, betyder det naturligvis, at nutidsværdien af fortjenesterne bliver mindre. Det giver altså ringere rentabilitet.

For det andet er det sådan, at skatteværdien af det fradrag, som selskaberne får for den fremrykkede kulbrintebeskatning, kun bliver 80 pct. og ikke 100 pct. Der er altså også på den måde tale om en skærpet beskatning.

Endelig for det tredje er der tale om en skærpet beskatning, fordi der også, hvis man skal bedømme forslaget på dets ordlyd i hvert tilfælde, skal betales fremrykket kulbrinteskat af felter, som aldrig nogen sinde ellers vil komme til at betale kulbrinteskate, fordi de ikke giver disse ekstraordinære fortjenester. Så der er altså ikke kun tale om en fremrykning, men om en skærpet kulbrintebeskatning, og det er en tendens, der går stik imod de tendenser, vi ser i udlandet, hvor der tværtimod på det seneste har været tendensen til at lempe beskatningen.

Endelig den fjerde bemærkning, jeg har til forslaget. Det er om den besynderlighed i det socialdemokratiske forslag, at det i realiteten svækker progressionen i oliebeskatningen,

fordi det, man kalder de marginale felter, altså de felter, hvor investeringsaktiviteten er høj i forhold til fortjenesterne, vil blive hårdere beskattet med dette forslag, hvorimod de gode felter, altså de felter, hvor investeringsaktiviteten er forholdsvis lav i sammenligning med fortjenesten, vil kunne slippe billigere i beskatning. Der er tale om en svækket proportion og oven i købet en mekanisme, som har tendens til i særlig grad at ramme de danske felter.

Af disse grunde må vi klart afvise det socialdemokratiske forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med, at socialdemokratiet tager denne sag op. Det har vakt berettiget opsigt i befolkningen, at kulbrinteskatten hidtil stort set intet provenu har givet.

Samtidig skal det da siges, at det i den offentlige debat ikke er kommet frem, at en stor del af problemet ligger et helt andet sted end i kulbrinteskatteloven. Som bekendt er beskatningen af indtægter for olie- og gasudvindingen treleddet, produktionsafgift og olierørsafgift uden fradrag, selskabsskat efter de sædvanlige regler, hvor der foreligger en indkomst, og kulbrinteskatten, når indkomsten overstiger et vist minimum.

Det værste hul i konstruktionen er, at deltagerne i DUC betaler selskabsskat efter forgodtbefindende, og det betyder i praksis, at de udenlandske olieselskaber stort set ikke betaler skat, mens A. P. Møller finder, at ca. 10 pct. af indkomsten i skat er et rimeligt kontingent til samfundet. Derfor burde en samlet reform af beskatningen af kulbrinteindtægter gå langt videre end en ændring af § 12 i selskabsskatteloven, som socialdemokratiet foreslår.

Der er simpelt hen brug for en almindelig revision af de regler, der tillader koncerner at flytte rundt med indkomster og fradrag efter forgodtbefindende. Forhåbentlig indeholder B 50-udvalgsbetænkningen nogle af de elementer, der burde indgå i en sådan reform.

Men en sådan mere omfattende revision af selskabsbeskatningen er ikke socialdemokratiets ærinde med disse forslag, der alene sigter mod at få kulbrinteskatteloven til at fungere.